

K·MEO

OFICINA D'ASSASSINS, DIGUI?

Empresari emprenedor

Non riant de riant, non je ne regrette riant. Ni le bien qu'on m'a fait ni le mal, tout ça m'est bien égal, c'est payé, balayé, oublié, je me fous du passé... Però ull! M'han fet una putada.

Tota la vida he fet el mateix, esperar al costat del telèfon que algú demanés els meus serveis i jo els hi oferiria. No em puc queixar, les coses anaven bé però que vols, hom sempre vol prosperar i vaig crear l'agència d'assassins Ghost. Jo feia el mateix, contestar al telèfon i oferir el servei. Escolti que n'estic farta del meu marit... Em donaven l'adreça i un treballador meu –no diré qui– matava al marit. I així. Tot legal i pagat al comptat.

El servei s'ha fet sempre, des dels romans i abans. El que mata al seu enemic és un "pringat". Els bons criminals mai no s'embruten les mans, és normal, ells tenen feina i pudor o sigui que contracten a un sicari que els fa la feina. I millor per la

víctima també, perquè un brètol emprenyat pot utilitzar un ganivet mal esmolat o una destrat de fulla gastada i abans no mata a l'enemic li fa passar una mala estona. Nosaltres sempre hem estat ràpids i nets. Professionals vaja.

Però la societat és molt cínica. Amb les desgràcies que passen i van a fixar-se en una empresa, al corrent d'impostos, que mata per encàrrec. No seria pitjor matar per vici potser? Molta gent mata. Cada deu marits maten a tres esposes. Això sí que és una carnisseria!

Però és igual, tal com deia la Piaf, el passat se m'enfot i el futur encara més. Tinc bona cobertura legal. Els advocats m'asseguren que al no tenir antecedents amb una multa me'n puc sortir. D'altra banda seria una flagrant injustícia. Si a mi em demanen presó que no han de demanar a la púrria que

corre pel món. Si ells tenen l'excusa de presidir un estat jo presidia una companyia. Estem a la par.

Matar no és de bon cristià, d'acord però consti que la majoria d'assassins estan batejats. Cal esperar el veredict de diví, d'acord també, però mentre no arriba per què no deixen treballar a la gent?

Jay Je Yoon: Creador de l'agència d'assassins detingut el 18 de setembre a Austràlia.

Amb mi han caigut 51 clients meus i no he pogut acabar la feina encomanada pendent. Això és el que em sap més greu... 50 encàrrecs de mort, 50 ànimes que no aniran al cel.

Traducció conjunta del seus advocat i jutge.

GARSA PROSTÀTICA

PATI D'ESCOLA

Culebrot hispano-veneçolà

Si el món és tan formós, Senyor... perquè permetes que aquests ximpls l'habitin?

El President Maduro, que no va participar en els Jocs Paralímpics per sobredosi, és un hiperventilat mòrbid, ignorant fins la medul·la amb pretensions de Redemptor. En general la combinació funciona però no en el seu cas i això li provoca hipertensió cerebral.

Feijoo tampoc va participar als Jocs per causes prou conegudes. Després de dos anys d'entrenament no va poder esperar-se mai al tret de sortida i s'escapava mentre els altres es treien el xandall. Intel·lectualment va aprovar la ESO a Galícia. Per evitar la congestió cerebral s'alimenta només de llet agre que li provoca gasos.

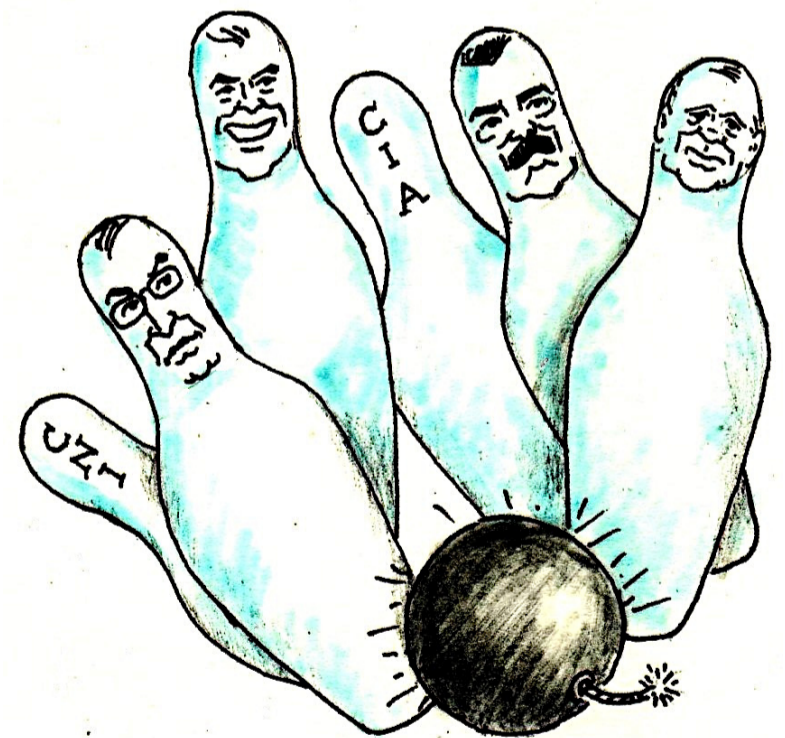
El candidat a President de Veneçuela és un vellet dubitatiu de ment i cames. Va on li

diu la senyora que l'acompanya i fa el que li mana la senyora que l'acompanya.

Sánchez és Sánchez. El Superman d'Espanya a falta d'adversari. Una mena de Reial Madrid a la Copa de Europa que juga de mala manera però guanya a l'últim minut.

Amagats darrera aquests personatges hi ha la CIA, el CNI, els serveis d'intel·ligència russos (FSB, SUR, GRU, i FSO) i el Vaticà però cap d'aquests surt al pati a jugar, es queden darrera la finestra prenen apunts. També han emmerdat a un parell de bascos que feien extraescolars però no hi tenen res a veure.

Doncs bé, resulta que un dia els nens Madurito, Feijóocito, Sanchito i el Gonzalito, van sortir al pati i es van

enfadar. Ni els mestres els van fer cas, però ells es van queixar als pares i ara hi ha un bon embolic. Europa passa, Amèrica se'n enfot, Àsia és groga i Àfrica negra però els nanos segueixen en guerra. Com és normal en els infants, ja no recorden la causa de l'enrenou però es mantenen fermes en les seves posicions que tampoc saben ben bé quines són. Els diaris viuran d'això una bona temporada i el món, mica en mica, s'anirà fent petit i desolat i cada vegada menys formós. Fot cullerada Senyor!